

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 9. септембар 2010. године

Предмет бр. 02/09

С. Ц.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању 9. септембра 2010. године, у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Раџеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је поднета 15. јануара 2009. године и истог дана је уписана.

2. Дана 20. априла 2009. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиље. Жалиља је одговорила 18. маја 2009. године.
3. Дана 9. јуна 2009. године, Комисија је проследила предмет СПГС-у како би добила коментар УНМИК-а на прихватљивост жалбе.
4. УНМИК је одговорио 25. августа 2009. године.
5. Дана 2. септембра 2009. године, Комисија је послала одговор УНМИК-а жалиљи да би она изнела свој коментар. Жалиља је одговорила Комисији 15. септембра 2009. године.

II ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалиља, гђа С.Ц, је супруга г. Ах.Ц-а и мајка г. Ан.Ц-а.
7. Према наводима жалиље, 18. јула 1999. године, гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. налазили су се у својој радњи у Призрену, са још једним чланом породице. Троје униформисаних припадника Ослободилачке војске Косова (ОВК) су дошли и обавестили их да је командант ОВК-а наредио да се обави неки посао. Око 11:30 часова, гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. су узели свој алат и својим аутом кренули за ципом ОВК у правцу Ђаковице. Други члан породице је остао у радњи и њему су припадници ОВК казали да ће се гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. вратити за пола сата.
8. Како се гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. нису вратили до вечери, кад је требало затворити радњу, преостали члан породице се вратио кући и обавестио жалиљу о ономе што се догодило. Кад се гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. нису вратили ни наредног јутра, жалиља и други члан породице су отишли у главни штаб ОВК и у УНМИК да их траже, али без успеха.
9. Након тога, жалиља је пријавила нестанак УНМИК-у, КФОР-у и Црвеном крсту. Жалиља наводи да су полиција и ОВК узели изјаве у вези са случајем, али да не зна какво је стање ствари са званичном истрагом.
10. Посмртни остаци гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. пронађени су у Призрену 10. августа 2000. године. Обдукцијом је утврђено да је узрок смрти и г. Ах.Ц-а и г. Ан.Ц-а више рана из ватреног оружја. До 17. фебруара 2003. године, посмртни остаци су били идентификовани као остаци гг. Ах.Ц-а и Ан.Ц-а. Предати су жалиљи 6. марта 2003. године.
11. Жалиља се, како наводи, иселила с Косова у 2003. или 2004. години због претњи упућених њој и њеној породици.
12. Информације добијене од СПГС-а показују да су судско-медицинску истрагу у овом случају спровели истражитељи из Међународног кривичног суда за бившу Југославију (МКСЈ¹). СПГС наводи да, осим малог броја судско-медицинских података које је МКСЈ поделио са Јединицом УНМИК Полиције за нестала лица, ниједна друга

---

¹ Хашки трибунал (прим. прев.)

информација није била дата на увид УНМИК Полицији. Комисија примећује да нема назнака да је било још неког узајамног деловања УНМИК-а и МКСЈ-а.

13. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (С/ПРСТ/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. У периоду од 9. децембра 2008. до 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета који су били у поседу Одељења правде УНМИК-а и УНМИК Полиције предати су одговарајућим органима ЕУЛЕКС-а.

III ЖАЛБЕ

14. Жалиља се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи киднаповање и убиство њеног супруга и сина. Она се тужи и на душевни бол и патњу који су проузроковани таквом ситуацијом.
15. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиља указује на повреду права свог супруга и сина на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права на слободу од нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV ПРАВО

16. Пре него што почне да разматра меритум, односно суштину предмета, Комисија прво мора да одлучи да ли да тај предмет прихвати, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
17. Члан 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 предвиђа да Комисија може да разматра одређену жалбу само ако претходно утврди да она није очигледно неоснована.
18. Жалиља наводи повреде које се у суштини односе на изостанак одговарајуће кривичне истраге у случају киднаповања и убиства њеног супруга и сина, као и на начин на који се према њој као најближем сроднику поступало од стране надлежних органа. Комисија констатује да су гг. Ах.Ц. и Ан.Ц. последњи пут виђени живи 18. јула 1999. године, пре више од десет година.
19. СПГС тврди да је случај на први поглед неприхватљив. Он наводи да је МКСЈ имао мандат да истражује сва кривична дела која дају повод тврдњама да је реч о ратним злочинима почињеним у сукобима на Косову у то време. На основу тога и с обзиром на чињеницу да је МКСЈ Јединици УНМИК Полиције за нестала лица дала на увид само извештај са обдукције и остале судско-медицинске податке, он сматра да није постојао основ да УНМИК Полиција отвори истрагу.
20. Комисија напомиње да се у Статуту МКСЈ-а изричито наводи да домаће судство и МКСЈ имају истовремену надлежност за тешка кривична дела почињена на Косову,

осим ако је надлежним домаћим судовима послат званичан захтев да уступе своју надлежност у одређеном предмету. Члан 9 Статута МКСЈ, који је резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација усвојен 25. маја 1993. године, прописује следеће:

- (1) Међународни суд и национални судови имају истовремену надлежност за кривично гоњење особа за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године.
- (2) Међународни суд има примарну надлежност у односу на националне судове. Међународни суд може у било којој фази поступка да званично затражи од националних судова да уступе надлежност Међународном суду у складу с овим Статутом и Правилником о поступку и доказима.

21. Правила 9 и 10 Правилника МКСЈ о поступку и доказима (Правилник МКСЈ), усвојеног сагласно члану 15 Статута Међународног суда, који је ступио на снагу 14. марта 1994. године, гласе:

Правило 9: Захтев тужиоца за уступање надлежности

Уколико у вези с таквом истрагом или кривичним поступком који је покренут пред судом одређене државе тужилац сматра:

- (i) да је дело које је предмет истраге или кривичног поступка оцењено као обично кривично дело;
- (ii) да не постоји непристрасност и независност, или да су истрага или поступак покренути са циљем да се оптужени заштити од међународне кривичне одговорности, или да се кривични поступак не води довољно ревностно; или
- (iii) да је суштина предмета блиско или на неки други начин повезана са важним чињеничним или правним питањима која могу да имају импликације на истраге или кривичне поступке пред Међународним судом,

тужилац може да предложи претресном већу које одреди председник да се упуту службени захтев да тај суд уступи надлежност Међународном суду.

Правило 10: Званичан захтев за уступање надлежности

(А) Уколико претресно веће које разматра предлог за уступање надлежности сматра да је на основу било којег од разлога наведених у правилу 9 уступање потребно, претресно веће може да поднесе званичан захтев држави да суд те државе уступи надлежност Међународном суду.

(Б) Захтев за уступање надлежности мора да садржи и замолницу да резултати истраге и примерак судских списа и пресуде, уколико је већ изречена, буду прослеђени Међународном суду.

(Ц) Ако је захтев за уступање надлежности Међународном суду затражило претресно веће, свако даље суђење водиће се пред другим претресним већем.

22. Комисија надаље уочава да је Тужилаштво МКСЈ (Тужилаштво) изричито навело да се ове околности односе и на Косово након успостављања УНМИК-а:

Даље одржавање везе са МКСЈ је важно зато што је Савет безбедности прописао да Међународни суд и национални судови имају упоредну надлежност за кривично гоњење лица за кривична дела обухваћена Статутом МКСЈ. Према томе, судски органи на Косову имају надлежност да суде онима који су оптужени за оне врсте кривичних дела која су у надлежности Међународног суда. У одговарајућим случајевима, о чему се мора одлучивати за сваки случај појединачно, Међународни суд од националних судова може да затражи уступање надлежности, у складу са Статутом Међународног суда и његовим Правилником о поступку и доказима (Правилник). (Изјава Карле Дел Понте, тужитељке Међународног кривичног суда за бившу Југославију, у вези са истрагама и кривичним поступцима за кривична дела почињена на Косову, Пр/П.И.С./437-Е од 29. септембра 1999, ст. 7).

23. Комисија напомиње да истрага кривичног предмета представља једну од “фаза у поступку” у смислу члана 9 Статута МКСЈ, као и правила 9 и 10 Правилника МКСЈ. Међутим, у коментарима које је доставио УНМИК нема назнака да је МКСЈ званично затражио да УНМИК уступи надлежност МКСЈ-у у вези са овом истрагом на основу члана 9(2) Статута МКСЈ и правила 9 и 10 Правилника МКСЈ.

24. Комисија због тога одбацује аргумент УНМИК-а да није било разлога да УНМИК отвори истрагу нестанка и убиства гг. Ах.Ц-а и Ан.Ц-а. И поред тога што је јасно показано да МКСЈ није поделио много информација са органима УНМИК-а, осим појединих оскудних судско-медицинских података, ипак сама та ситуација не ослобађа УНМИК обавеза које има на основу члана 2 ЕКЈП.

25. Комисија надаље сматра да жалбе уложене на основу чланова 2 и 3 ЕКЈП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије решавање зависи од испитивања меритума. Сходно томе, Комисија закључује да ова жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

26. Није установљен ниједан други разлог за проглашење жалбе неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
председавајући